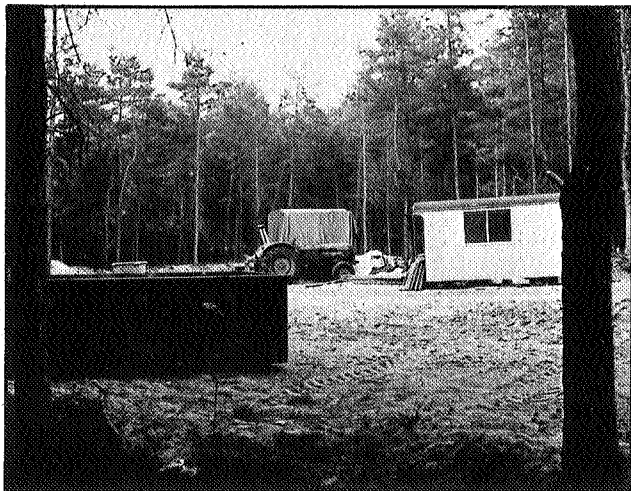

PLANOLOGISCHE RUBRIEK

De meest grove vorm van onbehoorlijk bestuur in Dwingeloo *Jan van Dalen*

Een zaak die in Drenthe de laatste tijd de gemoederen nogal heeft bezig gehouden betreft de bouw van een 20-tal bungalows op het terrein 'De Noordster' te Dwingeloo.

De Milieuraad Drenthe en de Stichting Natuur en Milieu gingen in het kader van de procedure van het bestemmingsplan Buitengebied Dwingeloo in oktober 1975 bij de Kroon in beroep. Een onderdeel van dit beroep betreft het recreatiecentrum 'De Noordster'. De beroepen zijn nog niet door de Kroon behandeld. Wel zijn wij in het voorjaar van 1979 gehoord door een medewerker van het bureau van de Raadsadviseur. Goed is nog te vermelden dat Natuur en Milieu in het bezwaarschrift het meest ver ging door te stellen, dat de 'Noordster' onder het zgn. 'overgangsrecht' gebracht zou moeten worden. Deze mening sluit aan bij de beleidslijn die is neergelegd in een van de drie groene nota's, de nota Nationale Parken. Wettelijk en procedureel gezien is het zo dat de provincie en

de gemeente geen medewerking kunnen verlenen aan (bouw)plannen van plangebieden die onderwerp van beroep zijn.

In het voorjaar van 1979 moesten wij constateren dat men op het terrein 'De Noordster' voorbereidingen trof om een 20-tal bungalows te bouwen. Bij navraag op het gemeentehuis bleek, dat de gemeente in oktober 1978 hiervoor bouwvergunningen had afgegeven. Na een drietal besprekingen met het gemeentebestuur konden wij het college van B & W overtuigen, oa. aan de hand van de Wet RO, de provinciale circulaire betreffende de toepassing van artikel 19 en een aantal uitspraken van de Voorzitter van de afdeling Rechtspraak van de Raad van State betreffende soortgelijke gevallen (konstante jurisprudentie), dat de bouwvergunningen in strijd met de wet waren verleend.

Voor de goede orde: er was niet gepubliceerd en men volgde het spoor van de algemene verklaring van geen bezwaar. Het overleg met B & W resulteerde er in dat het recreatiecentrum 'De Noordster' een schriftelijk bevel kreeg

om de werkzaamheden te staken. Voorts kregen we van B & W de toezegging dat men de normale artikel 19 procedure in gang zou zetten. Aangezien de bungalows bestemd zijn voor gehandicapten zorgde deze zaak ook op provinciaal niveau voor de nodige beroering. Twee statenleden stelden over de problematiek enige duidelijke en terechte vragen aan GS. De artikel 19 procedure was inmiddels – volgens afspraak – in gang gezet. Naar aanleiding van de gebruikelijke publicaties werden drie bezwaarschriften ingediend (N.B. konsulent, Natuur en Milieu en Milieuraad Drenthe). Het wachten was nu op behandeling door GS ivm. de verklaring van geen bezwaar. Op gemeentelijk niveau zat men echter niet stil. B & W speelde vanaf dat moment een knap spel: waren ze eerst alleen verantwoordelijk voor het onwettig afgeven van de bouwvergunningen, alras was ook de totale gemeenteraad medepartij gemaakt omdat deze z'n totale afkeuring liet horen over de door ons gevoerde actie. Zo ontstond er de merkwaardige figuur dat de gemeenteraad een beslissing nam over de

bezwaarschriften die in het kader van de artikel 19-procedure waren ingediend.

Pokerspel en leugens

Een formeel gezien ongebruikelijke gang van zaken. Vervolgens werd GS ook in het pokerspel betrokken. De lobby ws in volle gang en met succes. De statenleden kregen in juni 1979 de antwoorden binnen op de hen gestelde vragen. De gegeven antwoorden waren uitermate teleurstellend en ver bezijden de (wettelijke en formele) waarheid. B & W putte daaruit echter moed: de aan de Milieuraad toegezegde artikel 19-procedure werd afgebroken. Tegen dit besluit hebben wij met Natuur en Milieu een bezwaarschrift op grond van de wet AROB verzonden aan B & W van Dwingeloo en een verzoek om schorsing van het besluit bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State. Dit schorsingsverzoek diende augustus jl. Tijdens de openbare zitting kwamen een tweetal feiten duidelijk naar voren.

Ten eerste werd duidelijk dat de door ons bestreden bouwvergunningen